

eenige dagen later, op 14 Februari, de stad „aan den buitendijk omtrent de Schotsche Kerk” de 28 erven uitgaf, waarop in het jaar 1700 door Jan van der Kloot en anderen verscheiden huizen en pakhuizen werden gebouwd.

Hoe dit zij, het rekest van Jacobs werd gesteld in handen van een commissie uit Burgemeesteren en Fabrykmeesteren, met opdracht om niet enkel daarop, maar omtrent het geheele vraagstuk der „buitengetimmerten”, advies uit te brengen. Doch vóór dit nog was ingekomen, besloot de Vroedschap reeds in haar vergadering van 24 Maart 1698 het verzoek van Jacobs te „declineeren”, af te wijzen, stond echter gelijktijdig aan Johanna de Liefde toe dat deze haar azijnplaats „de Kluytboogh” aan de oostzijde van de Schiekade zou mogen optimmeren en vernieuwen – met deze restrictie, dat het gebouw niet verder ter bewoning zou worden aangewend dan voor den meesterknecht, *noch aan anderen zou worden verhuurd, noch veel minder daarin eenige nering zou worden gedreven*¹).

Hierin lag wel het zwaartepunt van de kwestie en de beslissing was dan ook de voorloopster van een Resolutie welke de Vroedschap den 12 Augustus van hetzelfde jaar nam, gehoord het rapport der commissie door haar naar aanleiding van Jacobs’ verzoek ingesteld. Men besluit dan eenpariglijk, dat „voortaan niet sullen werden toegestaen eenige versoeken tot woonhuysen buyten dese stad en dat de consenten tot het maken off vernieuwen van eenige huysen, tuynhuysen en andere gebouwen buyten dese stad sullen werden geclauserleert met die expresse conditien, dat deselve nimmermeer tot *eenige woonplaetsen souden mogen dienen*, veel min om aldaer eenige neringen te mogen doen, *alles uytgenomen de personen en manufactuers na desen speciaelyk te excipieren*”.

Daarmede was echter de taak der ingestelde commissie nog niet afgelopen, want zij zou verder rijpelijk hebben te overwegen, niet alleen wie dan wel uitgezonderd behoorden te worden, maar ook welke middelen men kon aanwenden om de „reets nu ingecropene misbruycken sonder hardigheyt jegens particuliere, van tijd tot tyd te doen verminderen en, ist mogelyk, eyndelyk geheel en al te doen cessereren”.

1) In het Protocol van Cool komt op nr. 9 voor: Jan Jacobs azijnhoff.